

Sygn. akt III A Ua 852/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Witkowski
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak SSA Janina Cieślikowska (spr.)
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. J.

przeciwko Wojskowemu Biuru Emerytalnemu we W.

o waloryzację emerytury wojskowej

na skutek apelacji J. J.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

z dnia 24 kwietnia 2012 r. sygn. akt IX U 506/12

I. oddala apelację,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 120,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił odwołanie J. J. od decyzji Dyrektora Biura Emerytalnego we W. z dnia 6 marca 2012 r. waloryzującej przysługujące wnioskodawcy świadczenie emerytalne.

Sąd ten ustalił, że J. J. pobiera od dnia 1 kwietnia 1995 r. emeryturę wojskową.

Decyzją z dnia 6 marca 2012 r. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego we W. zwaloryzował powyższe świadczenie emerytalne o kwotę 71,- zł, ustalając nową wysokość emerytury wojskowej od dnia 1 marca 2012 r. w kwocie 4.398,81 zł.

Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Organ emerytalny ustalając wysokość świadczenia emerytalnego poprzez zwaloryzowanie dotychczasowej wysokości świadczenia emerytalnego kwotą 71,- zł wydał decyzję zgodną z art. 4 ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 r., poz. 118). Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa. Wskazał również Sąd, że wniosek o zawieszenie postępowania był nieuzasadniony, ponieważ sposób przeprowadzenia waloryzacji został rozstrzygnięty powołanym przepisem.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył wnioskodawca, zarzucając naruszenie prawa materialnego – art. 4, art. 5 ust. 1 oraz art. 7 pkt. 14 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw, a także art. 2 i art. 5 ust. 1, pkt. 9 i 10 ustawy – poprzez stwierdzenie braku podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania, jak również naruszenia prawa procesowego – art. 177 § 1 kpc przez niezawieszenie postępowania w sprawie do czasu rozstrzygnięcia kwestii podniesionej w odwołaniu przez Trybunał Konstytucyjny .

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez uwzględnienie odwołania – tj. przez uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wojskowemu Biuru Emerytalnemu we W. do ponownego rozpoznania. Wniósł także o zawieszenie postępowania apelacyjnego do czasu rozstrzygnięcia kwestii podniesionej w odwołaniu przez Trybunał Konstytucyjny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona.

Trafnie wskazał Sąd Okręgowy, iż dokonana zaskarżoną decyzją Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego we W. waloryzacja przysługującego wnioskodawcy świadczenia emerytalnego była zgodna z przepisami ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012 r., poz.118).

W myśl art. 4 ust. 1 powołanej ustawy z 2012 r., waloryzacja od dnia 1 marca polega na dodaniu do kwoty świadczenia, w wysokości przysługującej w dniu 29 lutego 2012 r., kwoty waloryzacji w wysokości 71,- zł.

Zaskarżona decyzja organu rentowego jest zatem prawidłowa.

Istotnie ustawa z dnia 13 stycznia 2012 r., z uwagi na szereg wątpliwości z nią związanych, została przedłożona Trybunałowi Konstytucyjnemu, celem jej oceny pod względem zgodności z Konstytucją. Należy jednak podkreślić, iż Sąd rozpoznając odwołanie wnioskodawcy zobligowany był wydać orzeczenie według stanu prawnego obowiązującego na dzień wyrokowania. Skutkowało oddaleniem odwołania.

Jednocześnie brak było podstaw do zawieszenia postępowania, w związku z oczekiwaniem na wyrok Trybunału Konstytucyjnego. Przesłanki obligatoryjnego zawieszenia postępowania z urzędu zostały enumeratywnie wymienione w art. 174 § 1 kpc oraz art. 175 kpc, a zawieszenia fakultatywnego – w art. 177 § 1 kpc. Żaden z powyższych przepisów, w tym także wskazywany przez wnioskodawcę art. 177 § 1 kpc, nie przewiduje możliwości zawieszenia postępowania w przypadku przedłożenia ustawy, której przepisy stanowią podstawę roszczenia powoda (wnioskodawcy) przez Trybunał Konstytucyjny celem oceny zgodności z Konstytucją. Oznacza to, iż Sąd Okręgowy nie zawieszając postępowania nie naruszył przepisów procedury.

Należy zaznaczyć, iż w przypadku orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny o niezgodności ustawy z dnia 13 stycznia 2012 r. z Konstytucją wnioskodawca będzie uprawniony do złożenia skargi o wznowienie postępowania w oparciu o art. 401¹ kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawcy na podstawie art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach postępowania w postępowaniu apelacyjnym znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności prawne radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.), o czym orzeczono, jak w pkt. II sentencji wyroku.